

Arrest

nr. 324 640 van 4 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT
A. Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 11 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VOS, die *loco* advocaat C. MANDELBLAT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U beweert de Ghanese nationaliteit te bezitten. U behoort tot de etnische groep Ashanti en bent niet gelovig. U werd op [...] december 1994 geboren in Druma Kese en verhuisde als kind naar Priyine. U groeide op zonder ouders en werd opgevoed door uw oudste broer M.. U heeft verder nog twee zussen genaamd Am.Am. en An.Ha.. U heeft samen met uw vrouw P.G.M. twee kinderen genaamd Fr. en Fe., geboren op [...] april 2017. Ze wonen samen met uw vrouw in Ghana. U ging in Ghana drie jaar naar school maar haalde geen diploma. U deed in Ghana aan landbouw.

Het land dat u bewerkte in Ghana had u geërfd van uw vader.

De jongste broer van uw vader, genaamd Ko.Ki. wilde sinds de dood van uw vader het land voor zichzelf, ondanks het feit dat hij ook een stuk land kreeg van uw vader. Hij bedreigde u en uw broers en zussen regelmatig als poging tot het verkrijgen van jullie land. In 2011 werd uw broer hiervoor in elkaar geslagen. Op 20 oktober 2015 kwam hij met een tractor de oogst ophalen van jullie land en hield die voor zichzelf. U werd hierbij in elkaar geslagen en gestoken met een mes. In 2017 werd een medewerker van op uw land vermoord door de zoons van uw oom. Op 15 maart 2019 werd u door uw zus H. ingelicht dat uw andere zus en uw broer werden vermoord door uw oom. U keerde niet terug naar huis. U reisde met de hulp van een kennis uit Ghana.

U verliet Ghana op 3 april 2019. U reisde via Burkina Faso, Niger, Libië, Italië, Zwitserland en Duitsland naar België. Op 28 april 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in in Italië. Uw asielprocedure werd er niet afgerond. Op 17 december 2021 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

Ter staving van uw asielrelaas legt u twee foto's voor van uw overleden broer en zus.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw asielrelaas kan als ongeloofwaardig worden beschouwd omwille van de volgende redenen:

Ten eerste zijn uw acties niet overeen te stemmen met uw vrees voor uw oom, die u reeds koestert sinds 2011. *U verklaart immers sinds 2011 te weten dat uw ooms methode om aan landbouwgrond te winnen inhield dat hij zich gewelddadig opstelde. Als er een stuk land werd bewerkt dat dichtbij zijn eigendom lag nam hij dit stukje bij beetje over. Indien de grondbezitter zich hiertegen verzette, vermoorde hij deze. Uw broer werd omwille van het landdispuut met uw oom in 2011 in elkaar geslagen. U werd zelf in elkaar geslagen en zelfs gestoken met een mes in 2015. In 2017 werd een werknemer van u genaamd D. vermoord omwille van het landdispuut. De twee zoons van uw oom waren de daders (NPO dd. 11.09.2024, p. 9-10.) Het feit dat u het land bleef bewerken en u de druk van uw oom niet serieus nam omdat uw broer de situatie probeerde te kalmeren staat haaks op het feit dat u – gezien de eerdere acties van uw oom - wel degelijk reden had om te vrezen voor uw leven. Hierdoor daalt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas drastisch.*

Ten tweede dient er opgemerkt te worden dat u op geen enkele manier op de hoogte bent wat er met het land is gebeurd. *U verklaart dat u geen informatie heeft hierover, maar dat u overtuigd bent dat uw oom het heeft ingepalmd (NPO dd. 11.09.2024, p. 11). Gezien het belang hiervan kan minstens verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van en dat u meer inspanningen zou hebben geleverd om informatie te bekomen over wat er met het land gebeurd is. U heeft immers contact met uw vrouw en haar familie die in Ghana wonen (NPO dd. 11.09.2024, p. 6).*

Ten derde kan het als ongeloofwaardig worden beschouwd dat u na de moord op u zus en broer, niet nogmaals naar de politie stapte. *U stapte in 2015 naar de politie nadat u werd aangevallen door de entourage van uw oom. Ze wilden u niet helpen en zeiden dat u het thuis moest oplossen (NPO dd. 11.09.2024, p. 9). U ging echter niet naar de politie wanneer uw broer en zus werden vermoord omwille van het landdispuut. Het feit dat u niet naar de politie bent gestapt nadat uw broer en zus werden vermoord en u wist wie de dader was maakt dat uw asielrelaas opnieuw aan geloofwaardigheid verliest. Het is immers niet geloofwaardig dat u alles zou achterlaten, inclusief het stuk land waarover uw broer en zus werden vermoord in plaats van naar de Ghanese politie te stappen en klacht neer te leggen.*

Ter staving van uw asielrelaas legt u twee foto's voor van uw overleden broer en zus. Wat de door u neergelegde foto's van het incident betreft, dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen enkele

bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 25 oktober 2024. Er werden geen opmerkingen gemaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “art. 1 van de Vluchtelingenconventie van 28/07/1951 en van art. 48/3, §2 en 48/4 en 48/5 en 49/3 van de Vreemdelingenwet houdende de toekenning van het statuut van Vluchteling en van de subsidiaire beschermingsstatus, en miskenning van de zorgplicht en van art. 62 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980.”

Het verzoekschrift stelt:

“Tegenpartij stelt dat verzoeker er niet in slaagt een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. De beslissing van tegenpartij is louter gebaseerd op het feit dat tegenpartij verzoeker ongeloofwaardig acht in zijn asielrelaas. De verschillende argumenten die tegenpartij doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoeker houden echter geen steek.

1. Tegenpartij stelt dat de geloofwaardigheid van verzoeker drastisch daalt omdat de acties van verzoeker niet overeenstemmen met de vrees die hij sinds 2011 koestert ten aanzien van zijn oom. Bovendien stelt tegenpartij dat zijn geloofwaardigheid verder daalt omdat verzoeker na de moord op zijn broer en zus in 2019 niet naar de politie stapte.

Tegenpartij verwijt verzoeker dat hij lange tijd inactief is gebleven ten aanzien van de dreiging die gedurende vele jaren uitging van zijn oom en stelt dat dit de geloofwaardigheid van verzoeker aantast.

Die beweerde inactiviteit wordt echter geenszins weerspiegeld in het asielrelaas van verzoeker. Zoals gezegd ontstaat de vrees van verzoeker ten aanzien van zijn paternale oom in 2011. Het is op dat ogenblik dat de bedreigingen van zijn oom om hun land over te nemen omdat hij ervan overtuigd is dat het hem toebehoort, worden omgezet in daden. In 2011 wordt de oudere broer van verzoeker voor een eerste keer in elkaar geslagen omwille van het landdispuut. Hij verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS dat verzoeker en zijn broer hierna voor het eerst naar de politie stapte, maar dat die vervolgens niets deden. (NPO dd.11.09.2024, p.10)

[...]

Ook bij de gebeurtenissen die daarop volgden stapte verzoeker telkens naar de politiediensten. In 2015 werd hij zelf in elkaar geslagen en met een mes neergestoken. Ook na dit incident stapte verzoeker naar de politie, die echter geen actie ondernamen om zijn oom een halt toe te roepen. Ze stuurden hem weg en vertelden hem dat dergelijk geweld “beter thuis werd opgelost”. (NPO dd.11.09.2024, p. 9)

[...]

Ook na de moord op Daniel in 2017 werd de politie erbij gehaald. Verzoeker verklaarde echter tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat de daders van de moord op Daniel, met name zijn oom en diens zonen, een tijdje onderdoken om zo uit de handen van de politie te blijven en terug te keren wanneer de politie niet meer zo erg naar hen op zoek was.

Bovendien verklaarde verzoeker dat zijn oom contacten had bij de politie, waardoor ook na dit incident het optreden van de politiediensten geen zoden aan de dijk zette. (NPO dd.11.09.2024, p. 10)

[...]

De zienswijze dat verzoeker inactief zou zijn gebleven ten aanzien van de dreiging die uitging van oom is aldus allesbehalve correct. Bij elk incident voorafgaand aan de moorden in 2019 haalde verzoeker er de politiediensten bij. Telkens weer werd hij geconfronteerd met ineffectieve politiediensten die stelden dat hij het conflict binnen zijn familie moest oplossen. Bovendien waren de politiediensten mogelijks ook corrupt.

Enkel bij de moorden in 2019 heeft verzoeker de politiediensten niet gecontacteerd. Dit is echter niet verwonderlijk, daar in het verleden meermaals was gebleken dat hun optreden op geen enkele wijze zorgde voor bescherming van verzoeker.

Tegenpartij stelt tot slot dat het feit dat verzoeker het land bleef bewerken haaks staat op de reële dreiging die uitgaat van zijn oom. Tegenpartij verwijt verzoeker als het ware dat hij Ghana niet is ontvlucht voorafgaand aan de moorden in 2019 en meent dat het de geloofwaardigheid van de vrees van verzoeker ernstig aantast. Tegenpartij trekt de subjectieve vrees van verzoeker op deze manier in twijfel.

In de eerste plaats moet in dit licht gewezen worden op de wijze waarop het element van de subjectieve vrees voor vervolging in hoofde van een verzoeker om internationale bescherming dient te worden beoordeeld. In de praktische gids van het EASO: voorwaarden om in aanmerking te komen voor internationale bescherming staat dat: [...]

De beoordeling van de subjectieve vrees van verzoeker dient aldus per individueel geval beoordeeld te worden. Een behandeld ambtenaar dient er rekening mee te houden dat gebeurtenissen in hoofde van een persoon aanleiding kunnen geven tot subjectieve vrees en handelingen als reactie daarop, maar dat dit in hoofde van een andere persoon niet het geval kan zijn.

Tegenpartij stelt dat het feit dat verzoeker pas in 2019 zijn land ontvluchtte niet wijst op een werkelijke subjectieve vrees in zijn hoofde. Deze beoordeling is echter op weinig gebaseerd, en vormt een louter subjectieve beoordeling in hoofde van de behandeld ambtenaar van de feitelijke situatie van verzoeker. Tegenpartij houdt daarbij bovendien geen rekening met het feit dat verzoeker al heel zijn leven in die regio in Ghana woont en dat zijn hele leven en zijn volledige familie zich daar bevindt. Bovendien voelt verzoeker zich verantwoordelijk voor het land dat hij van zijn vader erfde, voor zijn bedrijf en zijn medewerkers en voor zijn familie.

Het feit dat verzoeker zijn land niet eerder dan 2019 ontvluchtte is dus niet ongeloofwaardig of in tegenspraak met zijn subjectieve vrees, daar er vele redenen waren voor verzoeker om zo lang mogelijk in Ghana te blijven, ook al vreesde hij voor zijn leven en zijn fysieke integriteit.

Het is ook zo dat op het moment dat de dreiging die uitgaat van zijn enkel imminent wordt, verzoeker onmiddellijk heeft beslist om zijn thuisland te verlaten. Dit was in 2019, na de moord op zijn zus en zijn broer. Hierop besliste hij zo snel mogelijk onder te duiken – het is ook daarom dat hij na de moorden in 2019 niet naar de politie stapte – en Ghana te ontvluchten. De subjectieve vrees in zijn hoofde is sindsdien wel degelijk zeer groot. Tot slot moet worden opgemerkt dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 11.09.2024 zeer uitvoering en gedetailleerd de situatie in Ghana met de beschermingsofficier heeft besproken. Zo bespreekt hij heel gedetailleerd over de gebeurtenissen in 2019 die tot zijn vlucht hebben geleid alsook de wijze waarop hij in 2019 Ghana is ontvlucht (NPO dd.11.09.2024, p. 8). Hij kan zich daarbij zelfs de exacte data van alle gebeurtenissen herinneren. Ook de gebeurtenissen in 2015 (NPO dd.11.09.2024, p. 9) en in 2017 (NPO dd.11.09.2024, p. 10) beschrijft hij op uitvoerige wijze. In het geheel van zijn verklaringen kan nergens een inconsistente of tegenstrijdige verklaring worden teruggevonden, wat de geloofwaardigheid van zijn relaas verder ondersteunt.

Bovendien heeft verzoeker inspanningen geleverd om de echtheid van zijn verklaringen te bewijzen. Eerder legde hij reeds twee foto's neer van de overleden lichamen van zijn vermoorde broer en zus (administratief dossier, p. 43 en 44). Bij dit verzoekschrift voegt verzoeker bijkomend medisch attest opgesteld door dr. K.. Na een medisch onderzoek stelde dr. K. verwondingen vast die overstemmen met de aangehaalde feiten door verzoeker. (Stuk 2)

Tot slot moeten vraagtekens geplaatst worden bij de nauwkeurigheid en de ernst van het onderzoek op basis waarvan de beslissing van tegenpartij werd genomen. Er dient te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing foutief wordt gesteld dat zijn zus H. degene zou zijn geweest die hem op de hoogte zou hebben gebracht van de moord op zijn broer en zus. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker echter tot tweemaal toe dat H. de zus is die vermoord werd door zijn oom, en dat het zijn andere zus Am. was die hem op de hoogte bracht van de moord op M. en H.. Dit element leidt ertoe dat de algehele nauwkeurigheid die tegenpartij aan de dag heeft gelegd in het onderzoek van het verzoek tot internationale bescherming in vraag wordt gesteld.

We besluiten dat de zienswijze van tegenpartij dat de vrees van verzoeker in tegenspraak is met diens acties niet langer standhoudt. Er dient besloten te worden dat verzoeker met betrekking tot de vrees in zijn hoofde wel degelijk de noodzakelijke geloofwaardigheid aan de dag legt.

2. Tegenpartij verwijt verzoeker ongeloofwaardig te zijn daar hij niet over meer informatie beschikt met betrekking tot de huidige stand van zaken in Ghana

Tegenpartij oordeelt dat verzoeker aan geloofwaardigheid inboet daar hij niet op de hoogte is van wat er na zijn vertrek in Ghana met de gronden gebeurd is.

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat verzoeker over dit onderdeel slechts zeer beknopt is ondervraagd geweest tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. (NPO dd.11.09.2024, p. 11)

[...]

Bovendien betreft een vraag die bijna als overbodig kan worden bestempeld. Het hele relaas van verzoeker beschrijft hoe zijn oom erop gemunt was zijn gronden over te nemen. Op dit ogenblik is er niemand meer aanwezig in Ghana om de gronden te beschermen en uit handen te houden van de oom, dus kunnen we besluiten dat het hoogstwaarschijnlijk zo is dat de gronden van verzoeker in handen van zijn oom zijn gevallen.

Dat verzoeker geen informatie zou hebben over zijn gronden via zijn vrouw en haar familie tast zijn geloofwaardigheid ook niet aan. Zijn vrouw woont samen met hun kinderen in de stad Kintampo (NPO dd.11.09.2024, p. 7). Zij bevindt zich aldus niet in de buurt van de gronden, en is er allerminst bij gebaat om de gronden te gaan opzoeken, daar zij hiermee mogelijks haar eigen leven in gevaar brengt mocht de oom van verzoeker haar opmerken.

Bij het nemen van de bestreden beslissing en na een zeer beperkt onderzoek van verzoekers verhaal heeft tegenpartij in strijd met het beginsel van behoorlijk bestuur misbruik gemaakt van haar bevoegdheden door een beslissing te nemen zonder de individuele situatie van verzoeker in het geheel en grondig te hebben onderzocht.

Het CGVS heeft daarbij nagelaten de asielaanvraag in de zin van artikel 57/6 van de wet van 15.12.1980 ernstig en volledig te onderzoeken."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker een medisch attest, opgesteld door dr. K. op 5 maart 2024.

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Verzoeker stelt Ghana in 2019 te zijn ontvlucht omwille van een grondconflict. Verzoekers oom K.K. zou sinds 2011 getracht hebben het stuk grond, dat verzoeker en zijn broers en zussen hebben geërfd van hun vader, te verkrijgen.

Blijkens de bestreden beslissing wordt niet aangenomen dat verzoeker in Ghana een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Na analyse van de elementen in het dossier stelt de Raad het volgende vast:

4.1. Verzoekers houding en handelen stemmen niet overeen met zijn voorgehouden vrees voor zijn oom, die hij sinds 2011 zou koesteren omwille van het grondconflict.

De bestreden beslissing motiveert op goede gronden:

“Ten eerste zijn uw acties niet overeen te stemmen met uw vrees voor uw oom, die u reeds koestert sinds 2011. U verklaart immers sinds 2011 te weten dat uw ooms methode om aan landbouwgrond te winnen inhield dat hij zich gewelddadig opstelde. Als er een stuk land werd bewerkt dat dichtbij zijn eigendom lag nam hij dit stukje bij beetje over. Indien de grondbezitter zich hiertegen verzette, vermoorde hij deze. Uw broer werd omwille van het landdispuut met uw oom in 2011 in elkaar geslagen. U werd zelf in elkaar geslagen en zelfs gestoken met een mes in 2015. In 2017 werd een werknemer van u genaamd D. vermoord omwille van het landdispuut. De twee zoons van uw oom waren de daders (NPO dd. 11.09.2024, p. 9-10.) Het feit dat u het land bleef bewerken en u de druk van uw oom niet serieus nam omdat uw broer de situatie probeerde te kalmeren staat haaks op het feit dat u – gezien de eerdere acties van uw oom - wel degelijk reden had om te vrezen voor uw leven. Hierdoor daalt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas drastisch.”

Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op te hebben verklaard dat hij in 2011, nadat zijn oudere broer in elkaar geslagen werd, naar de politie stapte, maar dat die niets deden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Daarnaast stelt hij dat ook in 2015, nadat verzoeker in elkaar geslagen werd en neergestoken werd, en in 2017, na de moord op D., beroep werd gedaan op de politie, zonder succes. Verzoeker herneemt dat zijn oom contacten had bij de politie en stelt dat hij enkel in 2019, na de moorden op zijn zus en broer, de politie niet gecontacteerd heeft.

Vooreerst dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel (begin van) bewijs bijbrengt aangaande zijn vermeende pogingen om zijn oom aan te geven bij de politie. Zelfs indien de politie niets met de klachten zou doen, is redelijk te verwachten dat zij deze op zijn minst zouden registreren. Hoe dan ook, volgens verzoekers eigen verklaringen weet hij sinds 2011 dat zijn oom een gewelddadige strategie hanteert om land in te nemen, alsook dat zijn oom al mensen vermoord had en dat de politie geen bescherming verleent (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Bovendien werd verzoeker zelf aangevallen en zelfs neergestoken met een mes in 2015 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9-10). In het licht van deze verklaringen is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker zich vervolgens tot 2019 bleef verzetten tegen de inname van zijn land en het bleef bewerken.

De stelling dat verzoeker al heel zijn leven in die regio in Ghana woonde, kan niet verklaren waarom verzoeker zich al die jaren bleef verzetten tegen de inname van zijn land, indien hij werkelijk vreesde voor zijn leven. Verzoekers houding en de door hem voorgehouden vrees zijn niet met elkaar te verzoenen.

4.2. Verder is niet geloofwaardig dat verzoeker niet naar de Ghanese politie ging nadat zijn broer en zus werden vermoord in 2019 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9).

Zo verzoeker er in het verzoekschrift op wijst dat hij in het verleden wel beroep deed op de politie maar dat hun optreden op geen enkele wijze voor bescherming zorgde, toont verzoeker in de eerste plaats met geen enkel (begin van) bewijs aan dat hij in het verleden daadwerkelijk naar de politie ging. Hoe dan ook kan dit niet verschonen dat verzoeker geen beroep deed op de politie na een ernstig misdrijf als een dubbele moord.

Het is niet geloofwaardig dat verzoeker alles zou achterlaten, inclusief het stuk land waarover zijn broer en zus werden vermoord, in plaats van naar de Ghanese politie te stappen en klacht neer te leggen.

4.3. Verzoeker is niet op de hoogte van wat er met het land is gebeurd na zijn vertrek uit Ghana in 2019 en stelt louter dat hij ervan overtuigd is dat zijn oom het heeft ingepalmd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11).

Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging. Dat verzoekers vrouw in de stad Kintampo woont en de gronden niet opzoekt uit vrees voor haar leven, kan verzoekers onwetendheid en nalatigheid om informatie te bekomen met betrekking tot zijn gronden niet verschonen.

4.4. Verzoeker, die Ghana 6 jaar geleden heeft verlaten, toont niet aan dat zijn vrees voor zijn oom op heden actueel is. Immers werd reeds vastgesteld dat verzoeker niet weet wat er met de grond is gebeurd en ervan overtuigd is dat zijn oom deze heeft ingepalmd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11).

Verzoeker dient aan te tonen dat in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in zijn land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet). Deze stelling vloeit voort uit de

definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de 'gegronde vrees voor vervolging'. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico op vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

4.5. Verzoeker wijst in het verzoekschrift verder op zijn uitvoerige en gedetailleerde verklaringen over de gebeurtenissen in 2015, 2017 en 2019 en benadrukt dat nergens een inconsistente of tegenstrijdige verklaringen kan worden teruggevonden. Hij benadrukt tevens dat hij inspanningen heeft geleverd om de echtheid van zijn verklaringen te bewijzen, met name door het bijbrengen van twee foto's van zijn vermoorde broer en zus en door het neerleggen van een medisch attest (stuk 2, bij het verzoekschrift).

Verzoeker gaat eraan voorbij dat de ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het geheel van de voorstaande vaststellingen kunnen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het door verzoeker naar voor geschoven relaas en de vrees die hij hieruit puurt.

Wat betreft de bijgebrachte stukken kunnen deze de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas niet herstellen. Een document moet, om bewijswaarde te hebben, immers coherente en geloofwaardige verklaringen ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande.

Vooreerst kan uit niets blijken dat de personen op de bijgebrachte foto's daadwerkelijk verzoekers broer en zus zijn, noch kunnen uit deze ongedateerde foto's de omstandigheden worden afgeleid waarin deze personen het leven lieten. De door verzoeker bijgebrachte foto's kunnen geenszins aantonen dat verzoekers broer en zus door verzoekers oom werden vermoord omwille van het landdispuut. Foto's kunnen door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat er wordt afgebeeld.

Het door verzoeker neergelegde medisch attest van 5 maart 2025 maakt melding van letsels die volgens het attest hun oorsprong kunnen vinden in de door het slachtoffer beschreven aanval van 20 oktober 2015.

De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een medisch attest kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming.

Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op, waarbij moet worden nagegaan of de aangehaalde vervolgingsfeiten door middel van geloofwaardige verklaringen in samenhang met het voorgelegde medisch attest voldoende aannemelijk worden gemaakt.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van het attest, dat het bestaan van fysieke letsels bij verzoeker aantoont. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt en kan hierbij eventueel aangeven in welke mate deze bevindingen verenigbaar zijn met de beweringen van de patiënt. De arts baseert zich voor oorzaak van de opgelopen verwondingen op de verklaringen van de patiënt. Een dergelijk attest moet dan ook steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoeker hierover.

Uit de bewoordingen van het attest zelf blijkt dat dit steunt op verzoekers verklaringen: *"A.D. déclare avoir été victime le 20 octobre 2015 à Pienyina au Ghana de multiples coups de la part des membres de sa familles, coups ayant occasionnés des blessures multiples sur le tronc, jambe droite et au niveau de la main droite"* (eigen vertaling: "A.D. verklaart op 20 oktober 2015 in Pienyina, Ghana, het slachtoffer te zijn geweest van meerdere slagen door familieleden, waarbij hij/zij meerdere verwondingen opliep aan de romp, het rechterbeen en de rechterhand.")

Daarnaast dient opgemerkt dat het attest in kwestie bijna tien jaar na de voorgehouden feiten werd opgesteld. Er wordt in het attest echter geen uitspraak gedaan over de ouderdom of recentheid van de littekens, waardoor niet kan blijken of deze letsels werden opgelopen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet, laat staan in 2015. Deze letsels kunnen bijvoorbeeld ook hun oorsprong hebben in incidenten gedurende de reisweg die verzoeker aflegde.

Wanneer het beperkt gewicht en bewijswaarde van het medisch attest wordt gezien in samenhang met verzoekers verklaringen die iedere positieve overtuigingskracht ontberen, kan de Raad niet anders dan besluiten dat verzoeker in dit geval niet aannemelijk maakt dat zijn letsels zouden zijn opgelopen in de door

hem beschreven context van de aanval in 2015. Evenmin maakt verzoeker met dit attest het bestaan van een actueel risico op problemen omwille van het vermeende landdispuut bij terugkeer naar Ghana aannemelijk.

4.6. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat verweerder geen zorgvuldig onderzoek heeft gevoerd gezien in de bestreden beslissing foutief wordt gesteld dat zijn zus Ha. degene zou zijn geweest die hem op de hoogte zou hebben gebracht van de moord op zijn broer M. en zijn zus Am.

In de nota 'Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure' van 20 december 2024 verduidelijkt verweerder dat dit een materiële vergissing betreft:

"Waar verzoeker nog aanhaalt dat in de bestreden beslissing foutief wordt gesteld dat verzoeker zijn zus Hannah degene zou zijn geweest die hem op de hoogte zou hebben gebracht van de moord op zijn broer en zus, terwijl hij tot tweemaal toe verklaarde dat Ha. de zus is die vermoord werd door zijn oom en dat het zijn andere zus Am. was die hem op de hoogte bracht van de moord op zijn broer en zus, stelt verweerder vast dat deze materiële vergissing in de weergave van het feitenrelaas van verzoeker in de bestreden beslissing geen essentieel element betreft dat afbreuk kan doen aan de motivering van de bestreden beslissing en aan de daarin gemaakte vaststellingen die hebben geleid tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers aangehaalde vrees bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Verweerder volhardt dan ook in de motieven in de bestreden beslissing die nog steeds overeind blijven."

De Raad treedt verweerder bij dat de materiële vergissing in de weergave van het feitenrelaas in de bestreden beslissing geen essentieel element betreft dat afbreuk kan doen aan de terechte en pertinente motivering in de bestreden beslissing. Deze materiële vergissing doet evenmin enig afbreuk aan de voorgaande vaststellingen die doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het voorgehouden landdispuut en de hiermee gepaard gaande vervolgingsfeiten.

Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker bij de DVZ verklaarde dat hij zijn zussen An. en E. heten en respectievelijk 28 en 29 jaar oud zijn (verklaring DVZ van 11 januari 2022, vraag 17), terwijl hij bij het CGVS verklaart dat zijn zussen Am.Am. en An.Ha. heten en respectievelijk 36 en 30 jaar oud zijn (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Bovendien gaf verzoeker bij de DVZ aan dat het zijn zus E. was die hem inlichtte over de dood van zijn broer M. en zijn zus An.Ha. (vragenlijst CGVS, vraag 3.4.).

5. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

6. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS